

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 9. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 338/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 338/02	Lieta C-287/16: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Supremo Tribunal de Justiça</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Fidelidade-Companhia de Seguros SA/Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Direktīva 72/166/EEK — 3. panta 1. punkts — Otrā direktīva 84/5/EEK — 2. panta 1. punkts — Apdrošināšanas līgums, kas noslēgts, pamatojoties uz nepatiesām ziņām par īpašumtiesībām uz transportlīdzekli un tā parastā vadītāja identitāti — Apdrošinājuma ņēmējs — Ekonomiskas intereses noslēgt šo līgumu neesamība — Apdrošināšanas līguma absolūta spēkā neesamība — Iespēja atsaukties uz to attiecībā pret trešajām personām	2
---------------	--	---

2017/C 338/03	Lieta C-386/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu</i>	3
---------------	--	---

2017/C 338/04	Lieta C-387/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA</i>	3
2017/C 338/05	Lieta C-406/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> u.c.	4
2017/C 338/06	Lieta C-407/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Green Network SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> u.c.	5
2017/C 338/07	Lieta C-408/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> u.c.	7
2017/C 338/08	Lieta C-417/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. jūlijā iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Hera Comm Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico</i>	8
2017/C 338/09	Lieta C-435/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Tartu Halduskohus</i> (Igaunija) – <i>Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)</i> .	9
2017/C 338/10	Lieta C-441/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – Eiropas Komisija/Polijas Republika	9
2017/C 338/11	Lieta C-461/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. jūlijā iesniedza <i>High Court</i> (Īrija) – <i>Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord Pleanála</i>	11
2017/C 338/12	Lieta C-498/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika	12

Vispārējā tiesa

2017/C 338/13	Lieta T-47/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – <i>Sigma Orionis/REA</i> Pagaidu noregulējums — Šķīrējklauzula — Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” — Lēmums apturēt maksājumus un izbeigt subsīdiju līgumus pēc finanšu revīzijas — Summas, kas REA būtu jāmaksā, izpildot subsīdiju līgumus — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana	14
2017/C 338/14	Lieta T-48/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – <i>Sigma Orionis/ Komisija</i> Pagaidu noregulējums — Šķīrējklauzula — Eiropas Kopienas Septītā pamatprogramma (2007.–2013. gads) un Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” — Lēmums apturēt maksājumus un izbeigt subsīdiju līgumus pēc finanšu revīzijas — Summas, kas Komisijai būtu jāmaksā, izpildot subsīdiju līgumus — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana	14
2017/C 338/15	Lieta T-653/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – Malta/Komisija Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Kopējā zivsaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 1224/2009 — Dokumenti, apmaiņa ar kuriem notikusi starp Maltu un Komisiju — Greenpeace piešķirtā piekļuve — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — <i>Fumus boni juris</i> — Interesu izsvēršana	15

2017/C 338/16	Lieta T-439/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – <i>Yellow Window/EIGE</i>	15
2017/C 338/17	Lieta T-501/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España/Komisija un VNV</i>	16
2017/C 338/18	Lieta T-512/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>OCU un citi/VNV</i>	17
2017/C 338/19	Lieta T-546/17: Prasība, kas celta 2017. gada 11. augustā – <i>Haufe-Lexware/EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (“Leshare”)</i>	17
2017/C 338/20	Lieta T-562/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – <i>dm-drogerie markt/EUIPO – Albea Services (“ALBÉA”)</i>	18
2017/C 338/21	Lieta T-564/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – <i>Tong Myong/Padome un Komisija</i>	19
2017/C 338/22	Lieta T-568/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – <i>Korea National Insurance Corporation/Padome un Komisija</i>	19
2017/C 338/23	Lieta T-578/17: Prasība, kas celta 2017. gada 26. augustā – <i>A & O Hotel and Hostel Friedrichshain/Komisija</i>	20
2017/C 338/24	Lieta T-583/17: Prasība, kas celta 2017. gada 25. augustā – <i>EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO – IOS Finance EFC (“IOS finance”)</i>	21
2017/C 338/25	Lieta T-209/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 23. augusta rīkojums – <i>ZGS/EUIPO (“Schülerhilfe1”)</i>	22

Labojumi

2017/C 338/26	Labojums paziņojumam <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> lietā T-396/15 (OV C 283, 28.8.2017.)	23
---------------	---	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2017/C 338/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 330, 2.10.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 318, 25.9.2017.

OV C 309, 18.9.2017

OV C 300, 11.9.2017.

OV C 293, 4.9.2017.

OV C 283, 28.8.2017.

OV C 277, 21.8.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (*Supremo Tribunal de Justiça* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Fidelidade-Companhia de Seguros SA/Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira*

(Lieta C-287/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Direktīva 72/166/EEK — 3. panta 1. punkts — Otrā direktīva 84/5/EEK — 2. panta 1. punkts — Apdrošināšanas līgums, kas noslēgts, pamatojoties uz nepatiesām ziņām par īpašumtiesībām uz transportlīdzekli un tā parastā vadītāja identitāti — Apdrošinājuma ņēmējs — Ekonomiskas intereses noslēgt šo līgumu neesamība — Apdrošināšanas līguma absolūta spēkā neesamība — Iespēja atsaukties uz to attiecībā pret trešajām personām

(2017/C 338/02)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fidelidade-Companhia de Seguros SA*Atbildētāji: *Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta 1. punkts un Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz [mehānisko] transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, var atsaukties uz transportlīdzekļa civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līguma spēkā neesamību attiecībā pret cietušajām trešajām personām apdrošināšanas ņēmēja sākotnēji sniegto nepatieso ziņu par attiecīgā transportlīdzekļa īpašnieka un parastā vadītāja identitāti dēļ vai tādēļ, ka personai, kurai par labu vai kuras vārdā ir noslēgts šis apdrošināšanas līgums, nebija ekonomiskas intereses noslēgt minēto līgumu.

⁽¹⁾ OV C 326, 6.9.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. jūnijā iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu

(Lieta C-386/17)

(2017/C 338/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: Stefano Liberato

Atbildētāja: Luminita Luisa Grigorescu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 19. panta 2. un 3. punktā ietvertu *lis pendens* noteikumu pārkāpums ietekmē tikai jurisdikcijas noteikšanu, kā rezultātā ir jāpiemēro Regulas Nr. 2201/2003 24. pants, vai, gluži pretēji, šāds pārkāpums var būt pamats, lai, pamatojoties uz procesuālās sabiedriskās kārtības apsvērumiem, dalībvalstī, kuras tiesā prasība ir celta vispirms, neatzītu spriedumu, kas taisīts dalībvalstī, kuras tiesā prasība ir celta vēlāk, ņemot vērā, ka Regulas Nr. 2201/2003 24. pantā ir atsauce tikai uz jurisdikcijas noteikšanas noteikumiem, kas izklāstīti 3.–14. pantā, nevis šīs regulas 19. pantā?
- 2) Vai tāda Regulas Nr. 2201/2003 19. panta interpretācija, saskaņā ar kuru šis pants ir tikai jurisdikcijas noteikšanas kritērijs, ir pretrunā Savienības tiesībās paredzētajam *lis pendens* jēdzienam, kā arī šīs tiesību normas funkcijai un mērķim, kas ir paredzēt procesuālās sabiedriskās kārtības obligāto noteikumu kopumu, nodrošinot tādas kopējās telpas izveidi, ko raksturo uzticība un savstarpējais procesuālais taisnīgums dalībvalstu starpā un kurā var darboties spriedumu automātiska atzīšana un brīva aprīte?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. jūnijā iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Lieta C-387/17)

(2017/C 338/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Atbildētāja: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Prejudiciālie jautājumi

Lūgums Tiesai atbildēt, vai [pamatlietas apstākļos, saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, kas celta pret valsti kā likumdevēju, par to, ka laikposmā no 1976. gada līdz 1980. gadam un saskaņā ar šīs pašas dalībvalsts likumu (1974. gada Likums Nr. 684) kuģošanas sabiedrībai, kura darbojās tolaik neliberalizētā tirgū (jūras kabotāža), ir tikušas faktiski piešķirtas subsīdijas, kuras veidoja valsts atbalstu saskaņā ar EKL 87. panta (agrāk [EK līguma] 92. pants un tagad LESD 107. pants) 1. punktu, kas nebija nedz paziņots, nedz atļauts saskaņā ar EKL 88. pantu (agrāk [EK līguma] 93. pants un tagad LESD 108. pants)]:

- 1) lai kvalificētu minēto atbalstu (kā "pastāvošu" un tātad ne "jaunu"), ir piemērojams un ar kādiem nosacījumiem Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 1. panta b) punkta v) apakšpunkts, kurā ir noteikts: "v) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu, jo ir iespējams konstatēt, ka tā ieviešanas laikā tas nav bijis atbalsts, bet pēc tam kopējā tirgus attīstības dēļ — dalībvalstij neieviešot izmaiņas — tas kļuvis par atbalstu. Ja daži pasākumi kļūst par atbalstu tādēļ, ka Kopienas tiesību akti nosaka kādas darbības liberalizāciju, tad pēc datuma, kas noteikts liberalizācijai, šādus neuzskata pasākumus [pasākumus neuzskata] par pastāvošu atbalstu", vai tomēr ir piemērojams un ar kādiem nosacījumiem princips (kuram formāli ir cits tvērums nekā iepriekš minētajai materiālo tiesību normai) – kuru Vispārējā tiesa noteikusi 2000. gada 15. jūnija spriedumā apvienotajās lietās T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, no T-600/97 līdz T-607/97, T-1/98, no T-3/98 līdz T-6/98 un T-23/98 (Alzetta u.c./Komisija, 143. punkts), ko, ciktāl tam ir nozīme šajā lietā, Tiesa ir apstiprinājusi 2004. gada 29. aprīļa spriedumā lietā C-298/00 P (66.-69. punkts) – atbilstīgi kuram "[...] tāda valsts atbalsta shēma, kas izveidota konkurencei sākotnēji slēgtā tirgū, šī tirgus liberalizācijas ietvaros ir uzskatāma par jau pastāvoša atbalsta shēmu, jo tās izveides brīdī tā neietilpa Līguma 92. panta 1. punkta [vēlāk [EKL] 87. panta 1. punkts] piemērošanas jomā, kas, ņemot vērā šajā normā paredzētos nosacījumus saistībā ar ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurences deformēšanu, ir piemērojams tikai attiecībā uz konkurencei atvērtām nozarēm"?
- 2) vai tomēr iepriekš minētā atbalsta kvalificēšanas nolūkā ir piemērojams un ar kādiem nosacījumiem tās pašas Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta iv) apakšpunkts, atbilstoši kuram "pastāvošs atbalsts" ir "atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu saskaņā ar 15. pantu" – kas ir tiesību norma, kurā savukārt ir noteikts desmit gadu noilguma periods nelikumīgi piešķirtā atbalsta atgūšanai, – vai arī ir piemērojami un ar kādiem nosacījumiem (kas ir vai nav analogi iepriekš minētajā materiālo tiesību normā paustajam principam) Tiesas pastāvīgi apstiprinātie tiesiskās paļāvības aizsardzības un tiesiskās noteiktības principi?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato u.c.

(Lieta C-406/17)

(2017/C 338/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Acea Energia SpA

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai "vispārējās" Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ kā "drošības tīkla" patērētāju aizsardzībai mērķim, kā arī, konkrēti, tās pašas direktīvas preambulas 10. apsvērumam, 3. panta 4. punktam un 5. panta 3. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kurā nozares Direktīvās 2009/72/EK ⁽²⁾ un 2009/73/EK ⁽³⁾ paredzēto specifisko pienākumu ievērošanas vērtējums ir novirzīts uz lietotāju aizsardzību, vispārējās Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi piemērošanas jomā, attiecīgi izslēdzot par nozares direktīvas pārkāpumu sodīt kompetentās iestādes – šajā lietā AEEGSI – iejaukšanos, ikvienā gadījumā, kas var tikt uzskatīts arī par nepareizu vai negodīgu komercpraksi?
- 2) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā noteiktais specialitātes princips ir jāsaprot kā princips, kas reglamentē saistību starp tiesiskajiem regulējumiem (vispārējo regulējumu un nozaru regulējumiem) vai saistību starp tiesību normām (vispārējām normām un speciālajām normām), vai arī sadarbību starp neatkarīgām iestādēm, kuru uzdevums ir regulēt un uzraudzīt attiecīgās nozares?
- 3) Vai jēdzienu "pretruna" Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā var uzskatīt par izpildītu tikai gadījumā, kad pastāv radikāla nesaderība starp tiesiskā regulējuma par negodīgu komercpraksi noteikumiem un citām no Eiropas tiesībām atvasinātām tiesību normām, kas reglamentē specifiskus komercprakses aspektus, vai arī pietiek ar to, ka konkrētās tiesību normas nosaka regulējumu, kas atšķiras no negodīgas komercprakses tiesiskā regulējuma, tā, ka tiek radīta tiesību normu kolīzija saistībā ar vienu un to pašu konkrēto gadījumu?
- 4) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā minētais Kopienas noteikumu jēdziens attiecas tikai uz Eiropas regulās un direktīvās ietvertajiem noteikumiem, kā arī uz tiesību normām, ar kurām tās tiek tieši transponētas, vai tomēr tas ietver arī leģislatīvus un regulējošus noteikumus, ar kuriem īsteno Eiropas tiesību principus?
- 5) Vai specialitātes principam, kas noteikts Direktīvas 2005/29/EK preambulas 10. apsvērumā un 3. panta 4. punktā, Direktīvas 2009/72/EK 37. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 41. pantā, ir pretrunā tāda attiecīgo valsts tiesību norma, ar kurām minētās direktīvas tiek transponētas, interpretācija, atbilstīgi kurai tiktu uzskatīts, ka ikreiz, kad regulētā nozarē, kurā pastāv nozares regulējums attiecībā uz patērētājiem un kurā regulēšanas un sodīšanas pilnvaras ir piešķirtas nozares iestādei, tiek konstatēta rīcība, kuru var uzskatīt par "agresīvu [komerc]praksi" saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 8. un 9. pantu vai par "visos apstākļos par agresīvu uzskatāmu" komercpraksi saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, vienmēr ir jāpiemēro vispārējais tiesiskais regulējums par negodīgu [komerc]praksi – pat tādā gadījumā, ja pastāv (minēto) patērētāju aizsardzībai pieņemts un uz Savienības tiesību noteikumiem balstīts nozaru tiesiskais regulējums, kas pilnīgi regulē jau minēto "agresīvo [komerc]praksi" un "visos apstākļos par agresīvu uzskatāmo [komerc]praksi" vai katrā ziņā jau minēto "nepareizo/negodīgo [komerc]praksi"?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 94. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Green Network SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato u. c.

(Lieta C-407/17)

(2017/C 338/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Green Network SpA

Atbildētājas: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai "vispārējās" Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ kā "drošības tīkla" patērētāju aizsardzībai mērķim, kā arī, konkrēti, tās pašas direktīvas preambulas 10. apsvērumam, 3. panta 4. punktam un 5. panta 3. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kurā nozares Direktīvās 2009/72/EK ⁽²⁾ un 2009/73/EK ⁽³⁾ paredzēto specifisko pienākumu ievērošanas vērtējums ir novirzīts uz lietotāju aizsardzību, vispārējās Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi piemērošanas jomā, attiecīgi izslēdzot par nozares direktīvas pārkāpumu sodīt kompetentās iestādes – šajā lietā AEEGSI – iejaukšanos, ikvienā gadījumā, kas var tikt uzskatīts arī par nepareizu vai negodīgu komercpraksi?
- 2) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā noteiktais specialitātes princips ir jāsaprot kā princips, kas reglamentē saistību starp tiesiskajiem regulējumiem (vispārējo regulējumu un nozaru regulējumiem) vai saistību starp tiesību normām (vispārējām normām un speciālajām normām), vai arī sadarbību starp neatkarīgām iestādēm, kuru uzdevums ir regulēt un uzraudzīt attiecīgās nozares?
- 3) Vai jēdzienu "pretruna" Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā var uzskatīt par izpildītu tikai gadījumā, kad pastāv radikāla nesaderība starp tiesiskā regulējuma par negodīgu komercpraksi noteikumiem un citām no Eiropas tiesībām atvasinātām tiesību normām, kas reglamentē specifiskus komercprakses aspektus, vai arī pietiek ar to, ka konkrētās tiesību normas nosaka regulējumu, kas atšķiras no negodīgas komercprakses tiesiskā regulējuma, tā, ka tiek radīta tiesību normu kolīzija saistībā ar vienu un to pašu konkrēto gadījumu?
- 4) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā minētais Kopienas noteikumu jēdziens attiecas tikai uz Eiropas regulās un direktīvās ietvertajiem noteikumiem, kā arī uz tiesību normām, ar kurām tās tiek tieši transponētas, vai tomēr tas ietver arī leģislatīvus un regulējošus noteikumus, ar kuriem īsteno Eiropas tiesību principus?
- 5) Vai specialitātes principam, kas noteikts Direktīvas 2005/29/EK preambulas 10. apsvērumā un 3. panta 4. punktā, Direktīvas 2009/72/EK 37. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 41. pantā, ir pretrunā tāda attiecīgo valsts tiesību norma, ar kurām minētās direktīvas tiek transponētas, interpretācija, atbilstīgi kurai tiktu uzskatīts, ka ikreiz, kad regulētā nozarē, kurā pastāv nozares regulējums attiecībā uz patērētājiem un kurā regulēšanas un sodīšanas pilnvaras ir piešķirtas nozares iestādei, tiek konstatēta rīcība, kuru var uzskatīt par "agresīvu [komerc]praksi" saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 8. un 9. pantu vai par "visos apstākļos par agresīvu uzskatāmu" komercpraksi saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, vienmēr ir jāpiemēro vispārējais tiesiskais regulējums par negodīgu [komerc]praksi – pat tādā gadījumā, ja pastāv (minēto) patērētāju aizsardzībai pieņemts un uz Savienības tiesību noteikumiem balstīts nozaru tiesiskais regulējums, kas pilnīgi regulē jau minēto "agresīvo [komerc]praksi" un "visos apstākļos par agresīvu uzskatāmo [komerc]praksi" vai katrā ziņā jau minēto "nepareizo/negodīgo [komerc]praksi"?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 94. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato u.c.

(Lieta C-408/17)

(2017/C 338/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Enel Energia SpA

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai “vispārējās” Direktīvas 2005/29/EK⁽¹⁾ kā “drošības tīkla” patērētāju aizsardzībai mērķim, kā arī, konkrēti, tās pašas direktīvas preambulas 10. apsvērumam, 3. panta 4. punktam un 5. panta 3. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kurā nozares Direktīvās 2009/72/EK⁽²⁾ un 2009/73/EK⁽³⁾ paredzēto specifisko pienākumu ievērošanas vērtējums ir novirzīts uz lietotāju aizsardzību, vispārējās Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi piemērošanas jomā, attiecīgi izslēdzot par nozares direktīvas pārkāpumu sodīt kompetentās iestādes – šajā lietā AEEGSI – iejaukšanos, ikvienā gadījumā, kas var tikt uzskatīts arī par nepareizu vai negodīgu komercpraksi?
- 2) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā noteiktais specialitātes princips ir jāsaprot kā princips, kas reglamentē saistību starp tiesiskajiem regulējumiem (vispārējo regulējumu un nozaru regulējumiem), vai saistību starp tiesību normām (vispārējām normām un speciālajām normām), vai arī sadarbību starp neatkarīgām iestādēm, kuru uzdevums ir regulēt un uzraudzīt attiecīgās nozares?
- 3) Vai jēdzienu “pretruna” Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā var uzskatīt par izpildītu tikai gadījumā, kad pastāv radikāla nesaderība starp tiesiskā regulējuma par negodīgu komercpraksi noteikumiem un citām no Eiropas tiesībām atvasinātām tiesību normām, kas reglamentē specifiskus komercprakses aspektus, vai arī pietiek ar to, ka konkrētās tiesību normas nosaka regulējumu, kas atšķiras no negodīgas komercprakses tiesiskā regulējuma, tā, ka tiek radīta tiesību normu kolīzija saistībā ar vienu un to pašu konkrēto gadījumu?
- 4) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā minētais Kopienas noteikumu jēdziens attiecas tikai uz Eiropas regulās un direktīvās ietvertajiem noteikumiem, kā arī uz tiesību normām, ar kurām tās tiek tieši transponētas, vai tomēr tas ietver arī lēģislatīvus un regulējošus noteikumus, ar kuriem īsteno Eiropas tiesību principus?
- 5) Vai specialitātes principam, kas noteikts Direktīvas 2005/29/EK preambulas 10. apsvērumā un 3. panta 4. punktā, Direktīvas 2009/72/EK 37. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 41. pantā, ir pretrunā tāda attiecīgo valsts tiesību norma, ar kurām minētās direktīvas tiek transponētas, interpretācija, atbilstīgi kurai tiktu uzskatīts, ka ikreiz, kad regulētā nozarē, kurā pastāv nozares regulējums attiecībā uz patērētājiem un kurā regulēšanas un sodīšanas pilnvaras ir piešķirtas nozares iestādei, tiek konstatēta rīcība, kuru var uzskatīt par “agresīvu [komerc]praksi” saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 8. un 9. pantu vai par “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmu” komercpraksi saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, vienmēr ir jāpiemēro vispārējais tiesiskais regulējums par negodīgu [komerc]praksi – pat tādā gadījumā, ja pastāv (minēto) patērētāju aizsardzībai pieņemts un uz Savienības tiesību noteikumiem balstīts nozaru tiesiskais regulējums, kas pilnīgi regulē jau minēto “agresīvo [komerc]praksi” un “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmo [komerc]praksi” vai katrā ziņā jau minēto “nepareizo/negodīgo [komerc]praksi”?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 94. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Hera Comm Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

(Lieta C-417/17)

(2017/C 338/08)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hera Comm Srl

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai “vispārējās” Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ kā “drošības tīkla” patērētāju aizsardzībai mērķim, kā arī, konkrēti, tās pašas direktīvas preambulas 10. apsvērumam, 3. panta 4. punktam un 5. panta 3. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kurā nozares Direktīvās 2009/72/EK ⁽²⁾ un 2009/73/EK ⁽³⁾ paredzēto specifisko pienākumu ievērošanas vērtējums ir novirzīts uz lietotāju aizsardzību, vispārējās Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi piemērošanas jomā, attiecīgi izslēdzot par nozares direktīvas pārkāpumu sodīt kompetentās iestādes – šajā lietā AEEGSI – iejaukšanos, ikvienā gadījumā, kas var tikt uzskatīts arī par nepareizu vai negodīgu komercpraksi?
- 2) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā noteiktais specialitātes princips ir jāsaprot kā princips, kas reglamentē saistību starp tiesiskajiem regulējumiem (vispārējo regulējumu un nozaru regulējumiem) vai saistību starp tiesību normām (vispārējām normām un speciālajām normām), vai arī sadarbību starp neatkarīgām iestādēm, kuru uzdevums ir regulēt un uzraudzīt attiecīgās nozares?
- 3) Vai jēdzienu “pretruna” Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā var uzskatīt par izpildītu tikai gadījumā, kad pastāv radikāla nesaderība starp tiesiskā regulējuma par negodīgu komercpraksi noteikumiem un citām no Eiropas tiesībām atvasinātām tiesību normām, kas reglamentē specifiskus komercprakses aspektus, vai arī pietiek ar to, ka konkrētās tiesību normas nosaka regulējumu, kas atšķiras no negodīgas komercprakses tiesiskā regulējuma, tā, ka tiek radīta tiesību normu kolīzija saistībā ar vienu un to pašu konkrēto gadījumu?
- 4) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā minētais Kopienas noteikumu jēdziens attiecas tikai uz Eiropas regulās un direktīvās ietvertajiem noteikumiem, kā arī uz tiesību normām, ar kurām tās tiek tieši transponētas, vai tomēr tas ietver arī likumslatīvus un regulējošus noteikumus, ar kuriem īsteno Eiropas tiesību principus?
- 5) Vai specialitātes principam, kas noteikts Direktīvas 2005/29/EK preambulas 10. apsvērumā un 3. panta 4. punktā, Direktīvas 2009/72/EK 37. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 41. pantā, ir pretrunā tāda attiecīgo valsts tiesību norma, ar kurām minētās direktīvas tiek transponētas, interpretācija, atbilstīgi kurai tiktu uzskatīts, ka ikreiz, kad regulētā nozarē, kurā pastāv nozares regulējums attiecībā uz patērētājiem un kurā regulēšanas un sodīšanas pilnvaras ir piešķirtas nozares iestādei, tiek konstatēta rīcība, kuru var uzskatīt par “agresīvu [komerc]praksi” saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 8. un 9. pantu vai par “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmu” komercpraksi saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, vienmēr ir jāpiemēro vispārējais tiesiskais regulējums par negodīgu [komerc]praksi – pat tādā gadījumā, ja pastāv (minēto) patērētāju aizsardzībai pieņemts un uz Savienības tiesību noteikumiem balstīts nozaru tiesiskais regulējums, kas pilnīgi regulē jau minēto “agresīvo [komerc]praksi” un “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmo [komerc]praksi” vai katrā ziņā jau minēto “nepareizo/negodīgo [komerc]praksi”?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 94. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. jūlijā iesniedza Tartu Halduskohus (Igaunija) – Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Lieta C-435/17)

(2017/C 338/09)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tartu Halduskohus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Argo Kalda Mardi talu

Atbildētāja: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda prasība saglabāt senkapu akmens krāvumus, kuru dalībvalsts izvirza personai, kas iesniedz pieteikumu vienotajiem platībmaksājumiem, kā arī maksājumiem par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, un kuras neievērošanas gadījumā tiek piemērots Komisijas Deleģētās regulas Nr. 640/2014⁽¹⁾ 39. pantā noteiktais administratīvais sods – maksājumu samazinājums par 3% –, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1306/2013⁽²⁾ 93. panta 1. punktam un 94. pantam, kā arī tās II pielikumā noteiktajiem minimālajiem standartiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai personai, kura iesniedz pieteikumu vienotajiem platībmaksājumiem, kā arī maksājumiem par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 91. panta 1. un 2. punktu, 93. panta 1. punktu un 94. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1307/2013⁽³⁾ 4. panta 1. punkta b), c) un e) apakšpunktu prasības par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, lai novērstu administratīvā soda piemērošanu, ir jāievēro visā saimniecībā vai arī tikai tajā lauksaimniecības platībā, par kuru ir konkrēti pieprasīts maksājums?

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV 2014, L 181, 48. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atceļšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-441/17)

(2017/C 338/10)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves – C. Hermes, K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot meža apsaimniekošanas plāna *Białowieża* meža teritorijai pielikumu, nenodrošinot, ka tas nelabvēlīgi neietekmē Kopienas nozīmes teritoriju (KNT) un īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (ĪADT) PLC200004 Belovežas gāršas (*Puszczą Białowieżską*) viengabalainību, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību ⁽¹⁾ [(turpmāk tekstā – “Dzīvotņu direktīva”)] 6. panta 3. punktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, neparedzot vajadzīgos aizsardzības līdzekļus, kas atbilstu ekoloģiskām prasībām Dzīvotņu direktīvas I pielikumā minētajām dabiskajām dzīvotnēm un II pielikumā minētajām sugām, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽²⁾ [(turpmāk tekstā – “Putnu direktīva”)] I pielikumā minētajiem putniem, un regulāri sastopamām migrējošām sugām, kas šajā pielikumā nav minētas, priekš kurām ir izveidoti KNT un ĪAT PLC200004 Beloveža gārša, Polijas Republika nav izpildījusi Dzīvotņu direktīvas 6. panta 1. punktā un Putnu direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, nenodrošinot saproksilofāgo vaboļu (sarkanais plakanis (*Cucujus cinnaberinus*), *Buprestis splendens*, dzeltenkrūšu ēnvaboļu (*Phryganophilus ruficollis*) un praulmiļu melno (*Pytho kolwensis*), kas ir minētas Dzīvotņu direktīvas IV pielikuma a) punktā, stingru aizsardzību, tas ir, neaizliedzot tās apzināti nogalināt, traucēt vairošanās vietu stāvokli *Białowieża* mežsaimniecībā, tās pasliktināt vai iznīcināt, Polijas Republika nav izpildījusi Dzīvotņu direktīvas 12. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, nenodrošinot Putnu direktīvas 1. pantā norādīto putnu sugu, tostarp it īpaši baltmugurdzeņa (*Dendrocopos leucotos*), trīspirkstu dzeņa (*Picoides tridactylus*), apodziņa (*Glaucidium passerinum*) un bikšainā apoga (*Aegolius funereus*) aizsardzību, t.i., nenodrošinot, lai šīs sugas netiktu nogalinātas vai traucētas vairošanās periodā un mazuļu attīstības periodā un viņu ligzdas vai olas apzināti netiktu iznīcinātas, bojātas vai savāktas *Białowieża* mežsaimniecībā, Polijas Republika nav izpildījusi Putnu direktīvas 5. panta b) un d) punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojoties uz egļu astoņzobu mizgrauža (*Ips typographus*) izplatību, Polijas Republikas vides ministrs 2016. gada 25. martā apstiprināja 2012. gada mežu apsaimniekošanas plāna (MAP) pielikumu, kurā tiek atļauts trīs reizes palielināt mežizstrādi Belovežas mežsaimniecībā, t.i., no 63 471 m³ līdz 188 000 m³ no 2012. līdz 2021. gadam, kā arī platībās, kas kurās līdz šim bija izslēgta jebkāda iejaukšanās, veikt aktīvas mežu apsaimniekošanas darbības, novācot vairāk nekā simt gadus vecus, mirstošus vai mirušus kokus, tostarp it īpaši egļu astoņzobu mizgrauža apdzīvotas egles (tā dēvētas sanitārā cirtes, kopšanas un reprodūktīvās cirtes). Šis pielikums ir plāns Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punkta izpratnē. Teritorijas PLC200004 Belovežas gārša viengabalainību raksturojošās pazīmes ir šādas: tās dabiskais raksturs, ko nav veidojusi cilvēka darbība, vecu koku, tostarp vairāk kā simts gadu vecu koku būtisks īpatsvars, liels mirušu stāvošu un guļošu koku skaits (nokaltuši koki), dabiskiem mežiem raksturīgu sugu klātbūtne (saproksilofāgās vaboles, trīspirkstu dzenis, baltmugurdzenis, apodziņš, bikšainais apogs). Līdz ar to, pēc Komisijas domām, Belovežas mežsaimniecības teritorijā veiktās darbības ir pretējas Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punktam, jo Polijas iestādes pirms minētā pielikuma apstiprināšanas neesot pārliecinājušās, ka tā pieņemšana neietekmēs šīs teritorijas viengabalainību.

Pēc tam, kad Valsts mežu ģenerāldirektors 2017. gada 17. februārī pieņēma lēmumu Nr. 51, tika uzsākta sauso koku un koku, kurus apdzīvoja egļu astoņzobu mizgrauzis, novākšana visos mežsaimniecību apgabalos (Beloveža, Brovska (*Browsk*) un Hajnuvka (*Hajnowka*)), t.i., apmēram 34 000 hektāros (teritorija PLC 200004 Belovežas gārša aptver 63 147 hektārus).

Komisija uzskata, ka aktīvas meža apsaimniekošanas darbības dzīvotnēs 91D0 – mežu kūdrāji – un 91E0 – piekrastes meži ar vītoliem, papelēm, alkšņiem un ošiem, kā arī subkontinentālā skābarža dzīvotnēs 9170 vairāk kā simt gadu vecajās mežu audzēs un baltmugurdzeņa, trīspirkstu dzeņa, apodziņa, bikšanā apoga, ķiķa, mazā mušķērāja, baltkakla mušķērāja, meža baloža dzīvotnēs, kā arī saproksilofāgo vaboļu (sarkanais plakanis, Šneidera mizmīlis, dzeltenkrūšu ēnvabole, egļu praulmīlis, *Rhysodes sulcatus*), kā arī *Buprestis splendens* dzīvotnēs, kā arī mirušu vairāk nekā simts gadīgus vecu egļu novākšana un koku izciršana, lai palielinātu izmantojamā meža apjomu teritorijā PLC200004 Belovežas gārša sakarā ar Polijas Republikas vides ministra 2016. gada 25. marta lēmuma un Valsts mežu ģenerāldirektora 2017. gada 17. februāra lēmumu Nr. 51 piemērošanu, ir potenciāls drauds dabiskajām dzīvotnēm un dzīvnieku un putnu sugām, kas ir identificētas Aizsardzības darbību plānā attiecībā uz teritoriju PLC200004 Belovežas gārša, ir šķērslis tajā paredzēto aizsardzības darbību izpildei, kas ir paredzētas, lai saglabātu pienācīgu teritorijas PLC200004 Belovežas gārša aizsardzības stāvokli, kas ir Dzīvotņu direktīvas 6. panta 1. punkta pārkāpums.

Turklāt Komisija apgalvo, ka uz iepriekš aprakstītajām aktīvās meža apsaimniekošanas darbībām, kas tiek īstenotas, pamatojoties uz pielikumu, un kas iznīcina to saproksilofāgo vaboļu dzīvotnes, uz kuriem attiecas stingra aizsardzība, liedz veikt konkrētas un īpašas darbības nolūkā nodrošināt atbilstošu aizsardzības stāvokli četrām saproksilofāgo vaboļu sugām (sarkanais plakanis (*Cucujus cinnaberinus*), *Buprestis splendens*, dzeltenkrūšu ēnvabole (*Phryganophilus ruficollis*) un praulmīlis melnais (*Pytho kolwensis*), kas ir norādītas Dzīvotņu direktīvas IVa pielikumā.

Visbeidzot, Komisija norāda, ka iepriekš aprakstītās aktīvās mezsaimniecības darbības, kas īstenotas atbilstoši iepriekš minētajam pielikumam, iznīcinot baltmugurdzeņa (*Dendrocopos leucotos*), trīspirkstu dzeņa (*Picoides tridactylus*), apodziņa (*Glaucidium passerinum*) un bikšainā apoga (*Aegolius funereus*) dzīvotnes, ir pretrunā pienākumam nodrošināt šo putnu sugu efektīvu aizsardzību, jo ar tam netiek novērsta šo putnu līgzdu iznīcināšana un apzināta to traucēšana.

⁽¹⁾ OV 1992, L 206, 7. lpp.

⁽²⁾ OV 2010, L 20, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. jūlijā iesniedza High Court (Īrija) – Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord Pleanála

(Lieta C-461/17)

(2017/C 338/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan

Atbildētāja: An Bord Pleanála

Prejudiciālie jautājumi

- Vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka Paziņojumā par ietekmi uz *Natura* teritoriju ir jāprecizē pilnīgi visas dzīvotnes un sugas, kuru dēļ attiecīgā teritorija ir noteikta?
- Vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka Paziņojumā par ietekmi uz *Natura* teritoriju ir jāprecizē un jāizvērtē iespējamā ietekme uz visām sugām (nevis tikai aizsargājamām sugām), kuras veido un ir daļa no aizsargātās dzīvotnes?

- c) Vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka Paziņojumā par ietekmi uz *Natura* teritoriju ir tieši jāvērtē plānotā attīstības projekta ietekme uz aizsargājamajām sugām un dzīvotnēm, kuras atrodas gan ĪADT, kā arī sugām un dzīvotnēm, kuras atrodas ārpus tās teritorijas?
- d) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra grozītā Direktīva 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽²⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka ietekmes uz vidi novērtējumā ir tieši jāizvērtē, vai plānotais attīstības projekts nozīmīgi ietekmēs tajā identificētās sugas?
- e) Vai iespēja, ko attīstītājs ir izvēlējis un analizējis ietekmes uz vidi novērtējumā, un/vai ko aizstāvēja atsevišķas ieinteresētas personas, un/vai ko izvērtēja kompetentā iestāde, ir "galvenā alternatīva" Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra grozītās Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 5. panta 3. punkta d) apakšpunkta izpratnē, pat ja attīstītājs to ir noraidījis agrīnā stadijā?
- f) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra grozītā Direktīva 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ir jāinterpretē tādējādi, ka ietekmes uz vidi novērtējumā ir jāietver pietiekama informācija par visu alternatīvu ietekmi uz vidi, lai varētu salīdzināt dažādo alternatīvu vēlamību ietekmes uz vidi ziņā, un/vai ietekmes uz vidi novērtējumā ir tieši jānorāda, kādā veidā alternatīvu ietekme uz vidi tika ņemta vērā?
- g) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra grozītās Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzētā prasība, ka attīstītājam savas iespējas izvēle ir jāpamato, "ņemot vērā projekta ietekmi uz vidi", ir attiecināma tikai uz izvēlēto iespēju vai arī uz izpētītajām galvenajām alternatīvām, paredzot, ka, analizējot šīs iespējas, ir jāvērtē to ietekme uz vidi?
- h) vai ar Padomes 1992. gada 21. maija grozītās Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību mērķu īstenošanu ir saderīgs apstāklis, ka tādas būvniecības stadijas nianses (kā būvlaukuma atrašanās vieta un tā pievedceļi) var tikt izlemtas pēc attīstības atļaujas saņemšanas, un, ja tas tā ir, vai attiecībā uz jebkuru izsniegto attīstības atļauju kompetentā iestāde var atļaut šādus jautājumus attīstītājam noteikt vienpusēji, par to tai paziņojot, nevis saņemot tās apstiprinājumu?
- i) vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai iestādei, lai kļiedētu bažas par zinātniskā atzinuma nozīmi un iedarbību, ir pienākums pietiekami detalizēti un skaidri norādīt, ciktāl tai iesniegtajā atzinumā ir atbalstīta vajadzība iesniegt papildu informāciju pirms izsniegt attīstības atļauja?
- j) vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai iestādei, noraidot tās inspektora secinājumu par to, ka pirms izsniegt attīstības atļauju ir jābūt iesniegtai papildu informācijai vai zinātniskam pētījumam, ir jāpamato vai precīzi jānorāda šādas noraidīšanas iemesli?
- k) Vai Padomes 1992. gada 21. maija grozītā Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai iestādei, attiecīgi izvērtējot [ietekmi uz vidi], ir detalizēti un skaidri jāpamato katrs tās lēmuma elements?

⁽¹⁾ OV L 206, 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 26, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-498/17)

(2017/C 338/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Gattinara un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Itālijas Republika – vai nu nepieņemot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.) 7. panta g) punktu un 13. pantu pēc iespējas ātrāk slēgtu poligonus, kuru darbības turpināšanai nav saņemta atļauja saskaņā ar minētās direktīvas 8. pantu, vai nepieņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka minētās direktīvas prasībām, izņemot tās I pielikuma 1. punktā minētās prasības, atbilst tie atkritumu poligoni, kuru darbības turpināšanai ir saņemta atļauja, – nav izpildījusi šīs direktīvas 14. panta b) punkta otrajā teikumā un 14. panta c) punktā noteiktos pienākumus saistībā ar šādiem atkritumu poligoniem: 1) Avigliano (*Loc. Serre Le Brece*); 2) Ferrandina (*Loc. Venita*); 3) Genzano di Lucania (*Loc. Matinella*); 4) Latronico (*Loc. Torre*); 5) Lauria (*Loc. Carpineto*); 6) Maratea (*Loc. Montescuro*); 7) Moliterno (*Loc. Tempa La Guarella*); 8) Potenza [*Potenza*] (*Loc. Montegrosso-Pallareta*: atkritumu poligons, kuru slēgt bija paredzēts 2016. gada septembrī); 9) Potenza (*Loc. Montegrosso-Pallareta*), atkritumu poligons, kas pieteikts kā nekad neizmantošs; 10) Rapolla (*Loc. Albero in Piano*); 11) Rocanova (*Loc. Serre*); 12) Sant'Angelo Le Fratte (*Loc. Farisi*); 13) Campotosto (*Loc. Reperduto*); 14) Capistrello (*Loc. Trasolero*); 15) Francavilla (*Valle Anzuca*); 16) Akvila [*Aquila*] (*Loc. Ponte delle Grotte*); 17) Andria (*D'Oria G.& C. s.n.c*); 18) Canosa (*CO.BE.MA*); 19) Bisceglie (*CO.GE.SER*); 20) Andria (*F.Ili Acquaviva*); 21) Trani (*BAT-Igea s.r.l.*); 22) Torviscosa (*Società Caffaro*);
- atzīt, ka Itālijas Republika – nepieņemot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 7. panta g) punktu un 13. pantu pēc iespējas ātrāk slēgtu poligonus, kuru darbības turpināšanai nav saņemta atļauja saskaņā ar minētās direktīvas 8. pantu, – nav izpildījusi šīs direktīvas 14. panta b) punkta otrajā teikumā noteiktos pienākumus saistībā ar šiem atkritumu poligoniem: 23) Atella (*Loc. Cafaro*); 24) Corleto Perticara (*Loc. Tempa Masone*); 25) Marsico Nuovo (*Loc. Galaino*); 26) Matera (*Loc. La Martella*); 27) Pescopagano (*Loc. Domacchia*); 28) Rionero in Vulture (*Loc. Ventaruolo*); 29) Salandra (*Loc. Piano del Governo*); 30) San Mauro Forte (*Loc. Priati*); 31) Senise (*Loc. Palomabara*); 32) Tito (*Loc. Aia dei Monaci*); 33) Tito (*Loc. Valle del Forno*); 34) Capestrano (*Loc. Tirassegno*); 35) Castellalto (*Loc. Colle Coccu*); 36) Castelvecchio Calvisio (*Loc. Termine*); 37) Corfinio (*Loc. Cannucce*); 38) Corfinio (*Loc. Case querceto*); 39) Mosciano S. Angelo (*Loc. Santa Assunta*); 40) S. Omero (*Loc. Ficcadenti*); 41) Montecorvino Pugliano (*Loc. Parapotì*); 42) San Bartolomeo in Galdo (*Loc. Serra Pastore*); 43) Trivignano (*ex Cava Zof*); 44) Torviscosa (*Loc. La Valletta*);
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. pantā ir noteikumi par t.s. “esošajiem” poligoniem, proti, poligoniem, attiecībā uz kuriem ir izdota atļauja vai kuri jau bija darbojušies pirms 2001. gada 16. jūlija, kas bija termiņš, līdz kuram Direktīva 1999/31/EK saskaņā ar tās 18. panta 1. punktu bija jātransponē valsts tiesībās. Saistībā ar šiem poligoniem Direktīvas 1999/31/EK 14. pantā ir paredzēts, ka līdz 2009. gada 16. jūlijam dalībvalsts kompetentās iestādes vai nu izpilda darbus, kas vajadzīgi poligona uzlabošanai, lai tas tiktu padarīts atbilstošs direktīvas prasībām (direktīvas 14. panta c) punkts), vai poligonu galīgi slēdz (direktīva 14. panta b) punkta otrais teikums).

Komisijas ieskatā, no informācijas, ko Itālijas Republika ir iesniegusi šīs procedūras pirmstiesas posmā, izriet, ka attiecībā uz 44 esošajiem poligoniem nav izpildīts neviens no šiem pienākumiem, tādējādi attiecībā uz šiem poligoniem Itālijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 1999/31/EK 14. panta b) punkta otrajā teikumā un c) punktā noteiktos pienākumus.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – *Sigma Orionis/REA*

(Lieta T-47/16 R)

Pagaidu noregulējums — Šķirējklauzula — Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” — Lēmums apturēt maksājumus un izbeigt subsīdiju līgumus pēc finanšu revīzijas — Summas, kas REA būtu jāmaksā, izpildot subsīdiju līgumus — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana

(2017/C 338/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sigma Orionis SA (Valbonne, Francija)* (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Pētniecības izpildaģentūra (REA) (pārstāvji – S. Payan-Lagrou un V. Canetti, kam palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu, nekavējoties REA pieprasīt samaksāt summu saskaņā ar subsīdiju līgumu “FET-Event”

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – *Sigma Orionis/Komisija*

(Lieta T-48/16 R)

Pagaidu noregulējums — Šķirējklauzula — Eiropas Kopienas Septītā pamatprogramma (2007.–2013. gads) un Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” — Lēmums apturēt maksājumus un izbeigt subsīdiju līgumus pēc finanšu revīzijas — Summas, kas Komisijai būtu jāmaksā, izpildot subsīdiju līgumus — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana

(2017/C 338/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sigma Orionis SA (Valbonne, Francija)* (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Lewis un M. Siekierzyńska)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu, nekavējoties Komisijai pieprasīt samaksāt dažādas summas saskaņā ar vairākiem subsīdiju līgumiem un apturēt lēmuma par šo līgumu izbeigšanu izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 25. augusta rīkojums – Malta/Komisija**(Lieta T-653/16 R)****Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Kopējā zivsaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 1224/2009 — Dokumenti, apmaiņa ar kuriem notikusi starp Maltu un Komisiju — Greenpeace piešķirtā piekļuve — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Fumus boni juris — Interesu izsvēršana**

(2017/C 338/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maltas Republika (pārstāvis – A. Buhagiar)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu, ar ko lūdz apturēt Komisijas 2016. gada 13. jūlija lēmuma piemērošanu, kas ir pieņemts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001, saistībā ar lūgumu par piekļuvi dokumentiem, kas reģistrēts ar Nr. GestDem2015/5711A-018-2014

Rezolutīvā daļa:

- 1) apturēt Eiropas Komisijas 2016. gada 13. jūlija lēmuma piemērošanu, kas ir pieņemts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001, saistībā ar lūgumu par piekļuvi dokumentiem, kas reģistrēts ar Nr. GestDem2015/5711A-018-2014, ciktāl ar šo lēmumu ir piešķirta piekļuve dokumentiem, kuru autore ir Maltas Republika;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – Yellow Window/EIGE**(Lieta T-439/17)**

(2017/C 338/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Yellow Window (Antverpene, Beļģija) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (EIGE)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto 2017. gada 8. maija lēmumu, ar kuru prasītājas piedāvājums tika atzīts par neveiksmīgu procedūrā EIGE/2017/OPER/04 “Sieviešu dzimumorgānu kropļošana: riskam pakļauto meiteņu skaita noteikšana” un vēlāk pieņemtos lēmumus, ar kuriem nolemts atzīt cita pretendenta piedāvājumu par veiksmīgu un piešķirt tam līguma slēgšanas tiesības;

- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājam zaudējumus, ka arī procentus 8 % apmērā, vai pakārtoti kompensāciju kopā ar procentiem 8 % apmērā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgās attieksmes principa, pārskatāmības principa, principa rīkoties ar zināmu piesardzību pārkāpums, pienākuma ievērot konfidencialitāti neizpilde, kā arī tas, ka tika pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvotas pretrunas pamatojumā un samērīguma principa pārkāpums, izvērtējot prasītājas piedāvājumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – *Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España*/Komisija un VNV

(Lieta T-501/17)

(2017/C 338/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España* (Madride, Spānija) (pārstāvis – A. Solana López, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka VNV esot pārkāpusi Eiropas tiesības, 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā pieņemot Lēmumu SRB/EES/2017/08, ar ko pieņemta noregulējuma shēma attiecībā uz finanšu iestādi *Banco Popular Español, A.S.*;
- un līdz ar to ar *ex tunc* iedarbību atcelt attiecīgo aktu, kā arī Vienotās noregulējuma valdes vēlāk pieņemtos īstenošanas aktus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – OCU un citi/VNV**(Lieta T-512/17)**

(2017/C 338/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrīde, Spānija) un 37 citi prasītāji**Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde***Prasītāju prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. un 29. pantu par prettiesisku un nepiemērojamu;
- piespriest atbildētājai, Vienotā noregulējuma valdei, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 attiecībā uz *Banco Popular Español, S.A.* noregulējuma shēmas pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Vienotā noregulējuma valde*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno un SFL/Vienotā noregulējuma valde*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*, T-483/17 *García Suárez un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*, T-484/17 *Fidesban un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/Komisija un Vienotā noregulējuma valde* un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*.

Prasība, kas celta 2017. gada 11. augustā – Haufe-Lexware/EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (“Leshare”)**(Lieta T-546/17)**

(2017/C 338/19)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Freiburg im Breisgau, Vācija) (pārstāvis – N. Hebeis, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Pekina, Ķīna)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Leshare” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 883 301**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 15. jūnija lēmums lietā R 1691/2016-4*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – *dm-drogerie markt*/EUIPO – *Albea Services* (“ALBÉA”)**(Lieta T-562/17)**

(2017/C 338/20)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: dm-drogerie markt Verwaltungs-GmbH (Karlsruhe, Vācija) (pārstāvji – O. Bludovsky un C. Mellein, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Albea Services (Gennevilliers, Francija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece**Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “ALBÉA”, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību Nr. 1 210 553**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. maija lēmums lietā R 1870/2016-1***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. maija lēmumu (apelācijas sūdzība R 1870/2016-1) un, veicot grozījumu, dzēst prasītājas preču zīmi;

pakārtoti,

- atcelt EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. maija lēmumu (apelācijas sūdzība R 1870/2016-1) un nodot lietu leksējā tirgus saskaņošanas birojam;

pakārtoti,

- atcelt EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. maija lēmumu (apelācijas sūdzība R 1870/2016-1).

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – Tong Myong/Padome un Komisija**(Lieta T-564/17)**

(2017/C 338/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: So Tong Myong (Phenjāna, Korejas Tautas Demokrātiskā Republika) (pārstāvji – M. Lester un S. Midwinter, QC, T. Brentnall un A. Stevenson, Solicitors)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājs lūdz Tiesu:

- atcelt Komisijas 2017. gada 12. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2017/993, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 329/2007 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 149, 67. lpp.), un Padomes 2017. gada 12. jūnija Lēmumu (KĀDP) 2017/994, ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2016/849 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 149, 75. lpp.), ciktāl šajos aktos prasītāja vārds ir iekļauts to vienību sarakstā, kurām tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas nav norādījušas pienācīgu vai pietiekamu pamatojumu prasītāja iekļaušanai sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, uzskatīdamas, ka jebkurš no kritērijiem iekļaušanai apstrīdētajos pasākumos bija izpildīts prasītāja gadījumā; šādai iekļaušanai nav faktiskā pamata.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir ļaunprātīgi izmantojušas savas pilnvaras, mēģinādamas neitralizēt prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību atbilstoši LESD 230. pantam saistībā ar tā iekļaušanu sarakstā un/vai tās ir pārkāpušas prasītāja tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir pārkāpušas prasītāja tiesības uz aizstāvību, neļaudamas tam iepazīties ar pierādījumiem, uz kuriem tās ir balstījušas pirms prasītāja atkārtotas iekļaušanas sarakstā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir pārkāpušas datu aizsardzības tiesisko regulējumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas neattaisnoti vai nesamērīgi ir pārkāpušas prasītāja pamattiesības, tostarp tiesības uz īpašuma, uzņēmējdarbības un reputācijas aizsardzību.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – Korea National Insurance Corporation/Padome un Komisija**(Lieta T-568/17)**

(2017/C 338/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Korea National Insurance Corporation (Phenjāna, Korejas Tautas Demokrātiskā Republika) (pārstāvji – M. Lester un S. Midwinter, QC, T. Brentnall un A. Stevenson, Solicitors)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu:

- atcelt Komisijas 2017. gada 12. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2017/993, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 329/2007 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 149, 67. lpp.), Padomes 2017. gada 12. jūnija Lēmumu (KĀDP) 2017/994, ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2016/849 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 149, 75. lpp.), Padomes 2017. gada 10. augusta Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2017/1459, ar ko īsteno Lēmumu (KĀDP) 2016/849 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 208, 38. lpp.), un Komisijas 2017. gada 10. augusta Īstenošanas regulu (ES) 2017/1457, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 329/2007 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 208, 33. lpp.), ciktāl šajos aktos prasītājas vārds ir iekļauts to vienību sarakstā, kurām tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas nav norādījušas pienācīgu vai pietiekamu pamatojumu prasītāja iekļaušanai sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, uzskatīdamas, ka jebkurš no kritērijiem iekļaušanai apstrīdētajos pasākumos bija izpildīts prasītājas gadījumā; šādai iekļaušanai nav faktiskā pamata.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas pirms prasītājas atkārtotas iekļaušanas sarakstā nav iesniegušas prasītājai pierādījumus, ar kuriem iespējami pamatots to lēmums atkārtoti iekļaut prasītāju sarakstā vai ar kuriem pamatota ANO veiktās iekļaušanas sarakstā Īstenošana Eiropas Savienībā, tādējādi pārkāpjot prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas nav izpildījušas savus pienākumus, lemjot par prasītājas iekļaušanu sarakstā pēc ANO veiktās prasītājas iekļaušanas.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir ļaunprātīgi izmantojušas savas pilnvaras, mēģinādamas neitralizēt un tādējādi liegt prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību atbilstoši LESD 230. pantam saistībā ar tās iekļaušanu sarakstā un/vai tās ir pārkāpušas prasītājas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas ir pārkāpušas datu aizsardzības tiesisko regulējumu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas neattaisnoti vai nesamērīgi ir pārkāpušas prasītājas pamattiesības, tostarp tiesības uz īpašuma, uzņēmējdarbības un reputācijas aizsardzību.

Prasība, kas celta 2017. gada 26. augustā – A & O Hotel and Hostel Friedrichshain/Komisija

(Lieta T-578/17)

(2017/C 338/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: A & O Hotel and Hostel Friedrichshain GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – S. Heise un M. Lindner, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz:

- atcelt Komisijas 2017. gada 29. maija Lēmumu C(2017) 3220 *final* par Vācijas piešķirto nenodokļu atbalstu *Jugendherberge Berlin Ostkreuz gmbH* (u.c.) SA.43145 (2016/FC) (OV 2017, C 193, 1. lpp.);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu.

Būtisku formas un procesuālo noteikumu, kas paredzēti LESD 108. panta 2. punktā, vienkopus ar Regulas (ES) 2015/1589⁽¹⁾ 4. panta 4. punktu un 15. panta 1. punktu, kā arī LESD 296. panta 2. punktā, pārkāpums

- Komisija esot pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības, jo tā strīdīgo lēmumu esot pieņēmusi uzreiz pēc sākotnējas izmeklēšanas, lai gan tai esot bijis pienākums uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru. Prasītāja turklāt atsauca uz to, ka Komisijai obligātajā novērtējumā attiecībā uz tās rīcībā esošo informāciju un datiem vajadzēja rasties šaubām par Vācijas prettiesiski *Jugendherberge Berlin Ostkreuz gmbH* (u.c.) piešķirtā nenodokļu atbalsta saderību.
- Ciktāl Komisija strīdīgajā lēmumā šo šaubas raisošo informāciju un datus nav vērtējusi vai ir vērtējusi nepietiekami vai būtiskākajās daļās vērtējusi nepamatoti, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

**Prasība, kas celta 2017. gada 25. augustā – EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO – IOS Finance EFC
("IOS finance")**

(Lieta T-583/17)

(2017/C 338/24)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis –B. Sorg, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: IOS Finance EFC, SA (Barselona, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "IOS FINANCE" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 544 061

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 06. jūnija lēmums lietā R 2262/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2017. gada 23. augusta rīkojums – ZGS/*EUIPO* (“Schülerhilfe1”)

(Lieta T-209/17) ⁽¹⁾

(2017/C 338/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 168, 29.5.2017.

LABOJUMI**Labojums paziņojumam Oficiālajā Vēstnesī lietā T-396/15**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 283, 2017. gada 28. augusts)

(2017/C 338/26)

OV publicētais paziņojums par lietu T-396/15 *Herm. Sprenger/EUIPO – web2get* (Elastīga kāpšļa forma) ir jālasa šādi:

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. maija rīkojums – *Herm. Sprenger/EUIPO – web2get* (Elastīga kāpšļa forma)

(Lieta T-396/15) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2017/C 283/74)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Herm. Sprenger GmbH & Co. KG* (Iserlohn, Vācija) (pārstāvis – V. Schiller, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – A. Söder un A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *web2get GmbH & Co. KG* (Dülmen, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 22. aprīļa lēmumu lietā R 520/2014-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *web2get GmbH & Co. KG* un *Herm. Sprenger GmbH & Co. KG*.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) *Herm. Sprenger GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 302, 14.9.2015.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV